

De Våras

De Våras började sjunga tillsammans i juni 1975 i Mobackenkyrkan i Skellefteå. Ingela (sopran) och Thory (alt) hade sjungit tillsammans länge, med början i "Ellas flickkör". Leif (bas) och Bengt (tenor) hade sjungit "Här kommer pippi Långstrump" tvåstämmigt och dansat Jenka till redan i femte klass. Men nu var det alltså slutet på tonårstiden och dags att börja göra något kul på allvar.

EFS-föreningen i Skellefteå kallades tidigare "Föreningen de våra", ett för oss tämligen obegripligt namn. Det stod tryckt utanpå en gammal Sions Toner i Mobackenkyrkan den där första gången vi skulle sjunga. Där kläcktes idén till namnet De Våras, som naturligtvis också anknöt till Mel Brooks filmer som redan då var halvklassiska. Namnet andas också förväntan och glädje. Det tyckte vi passade.

Sen sjöngs det i bönhus och kyrkor, med eller utan sånganläggning, a cappella, eller till gitarr och så småningom till jazzgrupp och storband, i konserthus och på festivaler. 1978 och 1981 producerades de två LP-skivorna, den ena under Lennart Engs ledning, den andra producerad av Börje Gustavsson. Var skivorna bra? Ja, vi tyckte det själva. Och när vi nu så här tusen år efteråt lyssnar på dem har vi sagt till varandra att de är fortfarande inget att skämmas över. Opartiska som vi är :-)

Studier blev till yrken, kamratskap blev till äktenskap och barn, tre blev åter bofasta i Skellefteå och en bor tillfälligt, sedan 1986, i Västerås. Allt det där vanliga som händer i livet skedde och sen var barnen i stort sett utflugna. Och genom åren kombinerades allt det där vanliga med diverse sångtillfällen här och där.

Minneskonserten för Börje Gustavsson vid EFS riksårsmöte i Piteå 2002 blev sista framträdandet på länge. Ett planerat 30-årsfirande 2005 fick ställas in då halskrångel drabbat Leif. Inte förrän vid en nära anhörigs plötsliga vigsel (eller egentligen två nära anhörigas gemensamma dito) 2012 skedde en smygcomeback.

Och nu, två år senare, är det alltså dags att ta steget ut i offentligheten igen. Det känns både roligt och spännande - kommer vi att komma ihåg våra stämmor, håller rösterna att både öva och sjunga upp samma helg och kommer Ingela att klara sig utan att få kramp i barréfingrarna?

Det får bli säkra kort från repertoaren, som Vet du om, Du är unik, Yesterday, Jag lyfter ögat, Lördagften, Blue moon och I stillhet till exempel. Om ni kommer ihåg.

Och så får vi hoppas att de som kommer för att lyssna blir rejält nostalgiska och minns sitt unga 80-tal. Har man bara det filtret med sig kan det bli en fin lördagseftermiddag i Hammarbykyrkan.

Bengt Burström